

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

derit. Est pater meus qui me honorat, qui me ad hu-
manum genus præmisit uenire, ut mūdo rectā uiam
monstrarem, quem deum uestrum sermone iniusto no-
minatis. Sed ego ualde ipsum noui, si enim dixero. &
ipsum non norim, iam & ipse similis uestrum impo-
storum esse uidebor. Sed ipsum, sed ipsum noui, &
ut me facere mihi iniunxit, ita moribus immutabili-
bus facio. Abraham pater uester, diuinum uestri ge-
neris seminarium, diem meum multum optabilem in
animo uidere exultabat, uidit, & in letitia incessit.
Porro populus Iudæorum stupore correptus, uocem
contrariā effremuit. Nondum multū flexibili cursu
temporis uolubilis, cursum annorū quinquaginta ex-
plens, Abraham qui multis ante annis fuit, uidisti? Di-
xit & ipse: Priusquam Abraham genus habuit, ego
fui. Populus uerò graui insania percitus, iuxta fe-
rox, lapides graues habens, affluebat. Adhuc ipsum
uerba facientem, aspera cuspide iactus lapidū perin-
de ac si nix caderet, obruere prompta existens. At
Iesus incomprehēibilis, sub sinu tēpli occultabat se,
tacitis pedibus ex medio illorum incedēs, inuisibilis,
agmen ad lapides prōptū linquens, tēplo excessit.

CAP. IX.

Sic quidem præteribat, & inter uiam ui-
rum sedere sensit, quem horæ partus, ex
utero matris oculis captum adhuc pal-
pitantem uiderat. Et hic quidem uagus
erat, præditus aspectu, uultus nullis oculis conspicui,
denso, non in certos oculorum orbis, uel diuiso, uel
de-

descripto, aspectū natura omisso palpebrarū circu-
 lo nō effigiauerat, caligo tumidū peregrinū oculū
 ex ipso ortu occupārat: & aurora auriga, semina-
 riū uitæ, talem oculis orbatū infantem, mūdo equa-
 li non unquam adduxerat. Porro agmen sociorum
 quod cum Iesu simul proficiscebatur, Iesum interro-
 gabat, Rabbi, dic discipulis interrogantibus, quis de-
 liquit, an hic iniuste faciens, deū perturbauit, an pa-
 rentes? dū ipsum equalē caligini suæ, graues obstre-
 trices ex matris utero opera obstetriculæ eruerūt.
 Iesus uerò, teste uera uoce sic docuit: Neque hic iniu-
 sta faciēs deliquit, neque parētes, sed hoc mali à deo
 sortitus est, ut per ipsum opera dei patris malorum
 depulsoris innotescant. Necessitas nos urget, ut ope-
 ra dei altissimi uiuētis perficiamus, dū adhuc auro-
 ra illucescit, non ita multo post nox caliginosa ue-
 nerit. At nocte ueniente, nullus uir aliquid operis cō-
 texere poterit, faciā quidē donec dies augefcit: Lux
 ego sum mūdi caliginosi, donec in mūdo uersor. Di-
 xit rex Christus, & ex diuino ore, in terram siticulo-
 sam, spumā dentiū dolorum discussorem, pariter &
 per omnia candidam expuit, & in terra spumā co-
 agmentatā conuoluens, ex spūto lutum lucis recupe-
 ratoriū confecit. Et cū lutū illud humidū, aspectui
 uiri, uidēdi acumine uano illeuisset, oculū uiri, quē
 natura suppeditare nō potuit, effinxit, uiri oculū ef-
 fixit, & descriptis binis orbibus ī uultu, oculis uacuo
 ī medio aspectū exculpsit, formauit nouos oculos ex
 diuino luto, ex puluere hūano, & diuina uoce dixit.

Adsis

NONNI PARAPHRASIS

Adsis mihi, & tuum corpus purga, ubi aqua popularis Syloam fontis propinqui fluit, aqua in qua, quæ à te ad illam missa, missi cognomen habet. Christus dixit, & cæcus accelerabat, & iuxta fontem manibus profundis aquam, quæ ei lucem restitutura erat hausit, lauans oculos caliginem relicturos aquis fontanis. Et abluens rotundos oculorum orbis, aspectus modo effigati derepente, lucem quam natura sufficere non nouerat uidens, serum splendorem insueti Solis accepit. Et uiri aduenæ ipso conspecto, quod splendorem uultus nouis oculis ornati emitteret, uiri uicini populo gnaro dixerunt. Nonne hic ille existit cæcus in urbe ambulo, qui antehac manum dextram consuetam prætereuntibus hominibus obiectam porrigens medicabat? Alij uero mutuo quodam sermone contra intonuerunt. Non est, non est ille, solū illi similis esse uidetur. At uir ille dicebat, ego sum. Audiens uero populus Iudæorum uocem audiendi cupidam rupit. Quomodo oculi tui proiecti aperti sunt? Ceterum uir ille deo charus Hebræis dicebat. Vir ille, qui Christus uocatur, quem populi Iesum uocant, oculos meos aperuit, ex labris enim spumam sapientem expuebat, & in terra summis unguibus multum uersatilem humorem uersans, ex sputo lutum fecit, & meum aspectum perunxit, & me ire iussit ubi est fluxus Syloam: ego uero prope fontem ueniebam, & circum agilis in fluente malorum: depultrice syluæ umbrosi oculi abluens, derepente lucem quæ aspectui meo prius deerat uidi. Porro Hebræi effrontes sermone

mone

mone imprudēti interrogabāt: Vbi est, Vbi est ille?
Hic uerò sermone prudēti respōdebat Vbi ille sit, me
fugit. At populi cæcum illū ad sacerdotes diis simi-
les habitos, tandem ducentes contenderunt. Erat ue-
rò tūc diuina septima aurora ab operibus aliena, in
qua Christus lutum fecerat, & lutum aspectui ex-
clusa cæca à palpebris caligine effinxerat. Et popu-
lus maxime incredulorū phariseorū ipsum cæcū in-
terrogabat, quomodo palpebrarum lucem sortitus
esset. Hicq; audax uir dicebat: oculis nostris diuinū
spūm imposuit, oculosq; exculpfit, ego uero in fō-
te proximo lutum aqua abstersi, & scio oppidò ob-
seruans. Et quidam inuidi phariseorum, non poten-
tium tacere, dixerunt: Num à deo existit hic, qui sa-
cra iura pedibus conculcans, non septimum auroræ
à laboribus feriantis cursum obseruat? Alij uerò è
guttore similes uoces reddente, uicissim clamârunt:
Mortalis uir & peccator, hæc omnia signa multi-
faria edere non potest. A populo uerò contentioso
bifariam diuiso, gemina uox edebatur, & multus u-
trinque litigiosus tumultus de uiro cæco erat, & om-
nes dixerunt: Tu uero quid consilij habes de illo in
animo? ecquid mihi consilij dederis? Et uir ille qui
nuper uisum acceperat, sermone confidenti, intrep-
idus, audacia sumpta dixit: quòd diuinus est prophe-
ta. Cæterum populi uoci ueræ uiri, qui aliquan-
do oculis captus fuerat, & lucem in aspectu suo ac-
ceperat, non fidem arrogârunt, nisi prius increduli
Pontifices notos uiri qui uisum acceperat, parentes

NONNI PARAPHRASIS

accersiuissent: quos utrosq; uocatos, Pōtificates ser-
 mone graui emulatione pleno interrogarūt. Est hic
 uester filius quē ciues predicant, quòd ex utero ma-
 tris cæcus prodierit, & tandē sero perfectū oculorū
 aspectū acceperit? Et parentes mēte præditi mēda-
 ces, timore perculsi, sermonē dissimulantes, dixerūt:
 Scimus hunc hominem, qui oculorum iubar sortitus
 est, nostrum esse uerum filium, & ipsi compertum
 habemus, quòd ex matre sua infans in lucem pro-
 serpens, nullo degustato adhuc lacte, adhuc par-
 tum spirās, cæcus fuerit, quomodo uero undique for-
 mosi oculi ei aperti sint, & quis caliginem à caligi-
 nosis palpebris depulerit, nos ab omni reprehensio-
 ne alieni, exploratum non habemus, uos filium, qui
 nuper uidendi munere donatus est, huius rei gnarum
 sciscitami ea, quæ parentes fugiunt: Nō infans il-
 le existit, ex Ephebis excessit, uocis alienæ non indi-
 get, de ipso enim ualde uiridis iuuenis hic ferens mē-
 suram perfectam iustæ incrementis pubertatis, uerū
 sermonem dixerit: Talia parentes præ metu dolosi,
 metu Iudæorum conterriti dixerunt, oppidò enim
 insani, Christi emulatione præditi operum immuta-
 bilium ergo, edictum uniuerso ore credulo populo
 euulgârūt, ut qui ipsum animo susciperet, & de Chri-
 sto uerba faceret, ne diuinam deo dicatam domum
 attingeret. Et hæc Helena est, ob quam parentes He-
 bræis dixerūt, iuuenem gnarum interrogate, & nō
 est necesse parentes uobis aliquid dicere, hic quidē
 absolutæ & ualde magnæ pubertatis annos ingres-
 sus,

sus, uobis percunctantibus omnem rem poterit enar-
 rare. Et pater cæci miraculo percussus, in uocē pro-
 rupit, nomen pueri in uultu pupillis resplendēte ocu-
 los uidens, idque lingua clādestina, ne hostile agmē
 audiret. At principes sacerdotum emulationis furo-
 re tacti uirum cæcum, qui errare huc illuc consue-
 uerat, uocantes, allocuti sunt: Fili, da gratiam deo in
 alto rerum potiunt, qui te seruato lucis oculorum ti-
 bi copiam fecit, at hic uir quē tu honore adfcis, uir
 est peccatis obnoxius. Cæterum uir audax Hebræis
 dicebat, Sanē an hic peccator existat, clām me est:
 unum solū uerē in animo constat, quōd ab aurora or-
 tus mei ego cæcus in lucem emerferim, nec me fallit,
 nam probe obseruās scio. Et chorus Hebræorum uo-
 cem audiendi cupidam rupit: Dic quid tibi sua arte
 pleno luto fecit, quī nam tuam caliginosam caliginē
 absterfit? Et uir intrepidus liberā uocem eis edidit:
 Aliās rē uobis dixi, & non uocem audiuiſtis, cur
 nā iterū hoc à me audire contenditis? Num deus ani-
 mum uestrum mouet, ut & ipsi diuini Christi spurij
 discipuli existatis? Hi uerò ē uestigio sermonibus
 uiciſſim editis, in probra ruebāt: Tu ipse illius legū
 præuaricatoris discipulus esto, nos uerò patris Moſi
 pietate insignis & socij sumus, & eius uoci dicto au-
 dimus, hunc uerò non scimus. Tum uir respondebat:
 Hoc enim multo maximum miraculum est, quōd hic
 qui meos oculos aperuit, uobis ignotus sit. At ſci-
 mus, quōd deus pater uniuersa gubernans, uocē uiri
 peccatoris audire nō nouit. ¶ si uerò uir est pietati

E ij deditus,

NONNI PARAPHRASIS

deditus, & qui pura mente dei edicta perficiat, hūc
 deus subitus rerum autor precantem audit, ex quo
 dum æuum multiforme, iuxta omnia nutriēs auge-
 scit, talis sermo non unquam auditur, quod aliquis
 uiro sortito oculum multum celebrem, in uultu uidē
 di facultate uacuo lucem contulisset. Viro inquam,
 ex sinu matris aurora laborem in pariendo faciēs,
 oculis orbatū uiderit, nisi hic esset regis cœlestis ho-
 mo, tantum miraculum solus non unquam perficere
 potis fuisset, & sacrifici uirum hunc inuidiosa uocē
 aggrediebantur. Hic uir totus peccatis cognatus,
 obstetricis opera in lucem editus est, & tu nugator
 hæc sapientes sacerdotes doces, & ipsum unanimi
 consensu è templo eiecerūt. Porro Iesus auditu gnā-
 ro cæcum à superbis sacerdotum principibus è tem-
 plo eiectum esse audiebat. Inuenit uero ipsum & di-
 xit, Crediñ tu, filium cœlestis regis honore profe-
 quēs? Vir uerò uocem edebat, Domine, ecquishic est
 de quo dixisti, ut eum honorem. Iesus uerò responde-
 bat: Hic est quem & oculis uidisti, & qui tecum iā
 sermones cedit. Et ille dixit, Domine credo, & capi-
 te super terram inclinato, pedibus diuinis, collum e-
 rectum inflectens, candidas plantas calceorū ex mul-
 tis coriis cōsutorū cōplicauit. Iesus uerò sermonē mē-
 tis sanæ audiens, respondebat: Ad iudicium gemi-
 num oppidò uarium ueni, ut illi quidem, qui prius
 luce isuetæ auroræ orbati, oculis acceptis uisum ac-
 cipiant, acumine uero uidendi præditi, fulgore desti-
 tuantur. At populus Phariseorum propter Christū,

&

et euntiū et adsectantiū, Christo dixit: Nūc et nos palpebris dubiis præditi, cæci sumus? Iesus uero populum incredulum attingens, loquebatur. Si splendor oculorum uestrorum caliginem effugisset, uos omnes delicti ignari essetis, iam lumen uidentes et uos cæcutitis, cæco enim magis animo, quam oculis uidendi acie priuatis existitis: qui enim uiri in delictis perdurant, oculis incassum uident.

CAP. X.

Men amen sit numero testis inconcussi, qui ostium bene muniti stabuli ouium intus latentium præterierit, et uictor aliunde, accessum quædam obliquum et obscurum ascendens serpit: uir hic, quæ sua est latronis audacia, latro existit. At qui currens nullo facto flexu, rectum ad stabulum uenerit, hic pastor est, ouium curam gerens, et ianitor huic uenienti stabuli ostium manifeste aperit. Tum oues, et audientes et cognoscentes uocem pastoris, sanè quàm saliant: et pastor iuxta atrium diuina uoce greges ut pabulentur prouocat, adhæc extra stabulum balantes oues letas educit. At aciem gregis instructam educens, ipse præuius ad pabulum dux itineris existit. Porro grex multiformis, pastorem sequens pede retrogrado, roscida prata petit: et oues hospitis et alieni uocantis, insuetam pastoris uocem nec audiunt, nec audire assuetæ sunt, at pastorem illum spurium prætereuntem fugiunt. Talè sermonem intricatum Christus habuit. At post